

Posudek oponentky

na diplomovou práci Vojtěcha Valáška na téma:

Přihlašování pohledávek do insolvenčního řízení a jejich přezkum

Autor předkládá k hodnocení diplomovou práci na shora uvedené téma o rozsahu 74 stran vlastního textu. Práce obsahuje všechny formální náležitosti a přílohy.

Postavení věřitelů v insolvenčním řízení vyžaduje trvalou pozornost právní vědy, proto lze volbu tématu ocenit. Jde současně o téma relativně široké, vyžadující poměrně široké znalosti nejen práva procesního obecně, resp. insolvenčního zvláště.

Systematika práce je zvolena dobře, text je přehledný a vyvážený a téma je zvoleným systematickým přístupem pokryto.

Nejprve se autor věnuje obecným otázkám insolvenčního řízení (jeho zvláštnostem a genezi), postavení věřitele se věnuje v práci opakovaně (vždy však z jiného hlediska, což měla volba názvu příslušné partie přesněji vyjadřovat). Následující část je věnována postavení věřitelů detailně a zahájení insolvenčního řízení věřitelem. Třetí část hodnocené práce se věnuje uplatňování (podle autora předkládání) pohledávek do insolvenčního řízení. Po obecném úvodu se zde autor věnuje uplatnění pohledávky přihláškou a jinak uplatňovaným pohledávkám odděleně a přihlášce pohledávky (její včasnosti, náležitostem a přílohám) se věnuje zvláště podrobně. Čtvrtá kapitola se věnuje klasifikaci pohledávek podle různých hledisek. Dále se autor zabývá přezkumem pohledávek. V té souvislosti zmiňuje i některé nežádoucí praktiky věřitelů a zdůrazňuje význam důslednosti insolvenčního správce v této fázi řízení. Ohledně absentujících náležitostí přihlášky se autor kloní (a argumentuje i judikaturou) k aktivnějšímu přístupu insolvenčního správce, s nímž je třeba souhlasit s ohledem na prevenci incidenčních sporů. Další partie práce se zabývá tříděním pohledávek podle různých kritérií a autor zde zmiňuje potencionální praktické problémy (mj. adekvátní výše nepeněžitě pohledávky). V souvislosti s rozlišováním splatných a nesplatných pohledávek autor správně zmiňuje efekt odlišných způsobů řešení úpadku na event. nesplacnost pohledávky (mj. i povahu reorganizačního plánu), zejména pak detailně rozebírá specifika oddlužení, což je - vzhledem k absentující úpravě – třeba ocenit. Stejně kvalitní je autorův výklad ohledně tzv. duplicitních pohledávek, ohledně pohledávek vykonatelných a zajištěných. Výklady vycházejí z výborné znalosti platného práva a relevantní judikatury viz

např. otázku přihlášení zajištěné pohledávky jako nezajištěné, a to i jen z části. V této partii své práce připomíná autor i specifickou kategorii pohledávek subjektů odpovědných za správu domu a pozemku (zejména po 1. prosinci 2017).

Dále se autor věnuje přezkumu pohledávek z hlediska pravosti, výše a pořadí, přičemž úvodem autor vymezuje přezkum jako specifickou činnost správce. Ohledně pravosti pohledávky autor rozebírá mj. otázku námitky promlčení ze strany insolvenčního správce a správně uzavírá, že takovou povinnost lze přesvědčivě vyvodit z povahy insolvenčního řízení a ze zásad, které jej ovládají. Ohledně výše pohledávky, resp. jejího přezkumu, pak autor správně zmiňuje význam výše pohledávky z hlediska velikosti hlasovacích práv na schůzi věřitelů a zdůrazňuje i sankci za účelové navyšování pohledávek věřitelem. I v této partii jsou výklady autora detailní, precizní a fundované (autor vždy například i rekapituluje sankce za uplatnění pohledávky v rozporu s její povahou, výší či pořadím). Autor se kvalifikovaně vyslovuje i k diskusní otázce promlčení pohledávky přiznané nicotným rozhodčím nálezem. Po seznamu přihlášených pohledávek se autor věnuje přezkumnému jednání. Správně konstatuje o význam tohoto úkonu soudu pro existenci tzv. incidenčního sporu. I zde je patrna autorova výborná orientace ve zkoumané problematice (viz např. výklad ohledně změny výše pohledávky na str. 59). Podobné hodnocení platí ohledně institutu zvláštního přezkumného jednání resp. výkladu autora k němu. Zaslíbeně se autor vyjadřuje rovněž k detailům jednání insolvenčního správce s dlužníkem při oddlužení v režimu po novele insolvenčního zákona účinné od 1.července 2017. Popírání pohledávek probírá autor postupně podle subjektu legitimovaného k žalobě. Na str. 68 se autor snaží překlenout mezeru právní úpravy ohledně včasnosti žaloby výkladem. Důsledky opačného postoje může rozebrat v rámci ústní obhajoby.

Práci uzavírá autorova závěrečná úvaha, v níž věcně kriticky hodnotí tendence posledních novelizací insolvenčního práva.

Celkově hodnotím předloženou diplomovou práci jako mimořádně zdařilé zvládnutí diplomového úkolu, v němž autor bezezbytku naplnil požadavky kladené na tento druh prací a práci proto **doporučuji** k ústní obhajobě.

Navržená klasifikace: výborně.

Praha, 23.12.2017

Doc.JUDr.Alena Macková, Ph.D.

